

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL M. M. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. spalio 10 d. Nr. 242-433

Vilnius

Lietuvos bankas gavo M. M. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2018 m. gegužės 30 d. įvyko eismo įvykis, per kurį susidūrė pareiškėjo vairuojamas jam priklausantis automobilis „BMW 325“ (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) ir E. V. vairuojamas automobilis „VW JETTA“ (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Eismo įvykį eismo įvykio dalyviai įformino eismo įvykio deklaracijoje. Eismo įvykio metu buvo apgadinti abu automobiliai, o atsakomybę dėl eismo įvykio eismo įvykio deklaracijoje savo parašu patvirtino pareiškėjas.

2018 m. gegužės 31 d., manydamas, kad dėl eismo įvykio yra kaltas automobilio „VW JETTA“ vairuotojas, pareiškėjas kreipėsi į šio automobilio valdytojų civilinę atsakomybę pagal transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį apdraudusį draudiką dėl eismo įvykio metu padarytą žalą atlyginančios draudimo išmokos. Pareiškėjas prašyme nurodė, kad eismo įvykio deklaracijoje pasirašė „neapsžiūrėjęs“ ir kad dėl eismo įvykio yra kaltas automobilio „VW JETTA“ vairuotojas. Taip pat paaiškino, kad dėl eismo įvykio kaltas yra ne jis, o iš paskos važiuojantis ir saugaus atstumo nesilaikęs „VW JETTA“ vairuotojas.

2018 m. birželio 13 d. draudikas pranešė pareiškėjui, kad draudimo išmokos už 2018 m. gegužės 30 d. įvykį nemokės: eismo įvykio kaltininku pripažintas pareiškėjas, todėl automobilio „VW JETTA“ valdytojui civilinė atsakomybė nekilo.

2018 m. birželio 15 d. pareiškėjo transporto priemonės valdytojų civilinę atsakomybę pagal transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį (toliau – TPVCAPD sutartis) apdraudusiai ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ pareiškėjas pateikė paaiškinimus apie eismo įvykį ir nurodė: „išvažiavau į Ukmergės g. iš šalutinio kelio, paskui manęs važiavo VW JETTA, mes tolygiai persirikiavome į antrą juostą (kartu aš ir kitas iš paskos manęs važiavęs vairuotojas), ir iš pirmos juostos stovėjęs sunkvežimis staigiai pasuko į 2-ą juostą, aš pristabdžiau ir į mane įvažiavo (mano automobilį) VW JETTA.“

2018 m. birželio 18 d. automobilio „VW JETTA“ vairuotojas pateikė draudikui pranešimą apie įvykį, jame nubraižė įvykio schemą ir nurodė: „aš (A) įvažiavęs į antrą eismo juostą iš pirmos eismo juostos. Kaltininkas (B) greitai bandė aplenkti pirmoje juostoje stovėjusią furą ir staigiai užkišo savo automobilį.“

2018 m. liepos 17 d. draudikas pateikė pareiškėjui raštą, kuriame papildomai nurodė, kad asmens atsakomybės už padarytą žalą pripažinimas, išreikštas eismo įvykio deklaracijoje, laikytinas neteisminiu fakto pripažinimu. Anot draudiko, tokį atsakomybės už padarytą žalą pripažinimą iš esmės galima laikyti įrodomuoju faktu, kuris yra reikšmingas tais atvejais, kai, praėjus kuriam laikui po įvykio, nėra galimybės nustatyti su eismo įvykiu susijusių objektyvių aplinkybių. Draudiko teigimu, atsižvelgiant į tai, kad eismo įvykio deklaracija pildoma tik tais atvejais, kai eismo įvykio dalyviai sutaria dėl visų įvykio aplinkybių ir eismo įvykio kaltininko, laikytina, kad būtent eismo įvykio deklaracijoje atsakomybę už sukeltą įvykį prisiėmusio eismo

įvykio dalyvio veiksmai lėmė įvykio kilimą. Draudikas taip pat pabrėžė manantis, kad nesivadovavimas eismo įvykio deklaracijoje išreikštu atsakomybės pripažinimu galimas tik išimtiniais atvejais ir esant objektyvių įrodymų, o vien subjektyvūs vieno iš vairuotojų paaiškinimai nesudaro pagrindo nesivadovauti užpildyta ir pasirašyta eismo įvykio deklaracija.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu atsisakyti įvykį pripažinti draudžiamuoju ir nemokėti jam draudimo išmokos, todėl kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti tarp jo ir draudiko kilusį ginčą. Kreipimesi iš esmės reikalaujama rekomenduoti draudikui pripažinti, kad eismo įvykį sukėlė automobilio „VW JETTA“ vairuotojas, ir išmokėti pareiškėjui draudimo išmoką. Pareiškėjas kreipimesi nurodė, kad pildydamas eismo įvykio deklaraciją pasirašė jos 14 laukelyje¹, nors iš tiesų yra nukentėjęs asmuo.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas dėl pareiškėjo kreipimosi motyvų ir keliamo reikalavimo pagrįstumo, jame draudikas nurodė manantis, kad priimtas sprendimas yra pagrįstas ir neturi būti keičiamas.

Atsiliepime teigiama, jog, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių 29 punktu, kuriame nustatyta, kad draudikas, gavęs pranešimą apie eismo įvykį, atlieka jo tyrimą, draudikas, bendradarbiaudamas su pareiškėjo civilinę atsakomybę pagal TPVCAPD sutartį apdraudusia ADB „Compensa Vienna Insurance Group“, atliko eismo įvykio tyrimą: gavo išsamius eismo įvykio dalyvių paaiškinimus apie įvykio aplinkybes, įvertino padarytų sugadinimų pobūdį ir kt.

Draudikas nurodė įvertinęs abiejų vairuotojų pateiktus paaiškinimus ir nustatęs, kad abiejų automobilių apgadinimų dislokacija ir pobūdis atitinka automobilio „VW JETTA“ vairuotojo nurodytą eismo įvykio mechanizmą ir prieštarauja pareiškėjo nurodytam įvykio mechanizmui, nes automobiliai kontaktavo „slystamai tik kampinėmis dalimis“, t. y. automobilis „VW JETTA“ susidūrimo metu ir prieš pat jį judėjo kairiau pareiškėjo automobilio beveik per visą jo plotį, t. y. judėjo kita eismo juosta, kaip nurodė automobilio „VW JETTA“ vairuotojas. Taigi draudikas iš esmės sutiko, kad eismo įvykis įvyko pareiškėjo automobiliui staigia persirikiavus į antrą eismo juostą ir užstojus kelią automobiliui „VW JETTA“, o ne automobiliams važiuojant viena eismo juosta, pareiškėjui pristabdžius ir neva saugaus atstumo nesilaikiusiam „VW JETTA“ automobiliui atsitrenkus į pareiškėjo automobilio užpakalinę dalį.

Draudiko atsiliepime taip pat teigiama, kad, pagal Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) 15 straipsnio 3 dalį, draudikas, nustatydamas eismo įvykio aplinkybes ir kaltininko atsakomybę, turi vadovautis eismo įvykio dalyvių pasirašyta eismo įvykio deklaracija ar kitu eismo įvykio dalyvių pasirašytu dokumentu apie įvykio aplinkybes arba kompetentingų institucijų išduotais dokumentais apie eismo įvykio aplinkybes. Šiuo atveju įvykis nebuvo registruojamas policijoje, todėl eismo įvykio dalyviai užpildė eismo įvykio deklaraciją ir ją pateikė draudikui. Draudikas atkreipė dėmesį į tai, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950 patvirtintose Kelių eismo taisyklėse (toliau – KET) nustatyta, jog eismo įvykio deklaracija pildoma tik tuo atveju, jei abu eismo įvykio dalyviai sutaria dėl eismo įvykio aplinkybių, o dėl jų nesutarus – kviečiama policija, tačiau šiuo atveju eismo įvykio dalyviai policijos pareigūnų nekviėtė.

Draudikas atkreipė dėmesį, kad, pagal kasacinio teismo praktiką, transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo draudikui sprendžiant klausimą dėl draudimo išmokos mokėjimo ir siekiant nustatyti eismo įvykio aplinkybes bei atsakingą už eismo įvykio metu padarytą žalą vairuotoją, eismo įvykio deklaracija ar ją atitinkantis dokumentas, kai eismo įvykio dalyviai nepranešė apie eismo įvykį policijai, yra pagrindinis ir pirminis dokumentas, kuriuo turi vadovautis draudikas. Taip yra todėl, kad būtent eismo įvykio deklaracijoje ar ją atitinkančiame dokumente aprašomos eismo įvykio aplinkybės ir nubraižoma eismo įvykio schema

¹ Eismo įvykio deklaracijos 14 laukelyje pasirašo asmuo, prisiimantis atsakomybę už padarytą žalą.

ir būtent iš šių įvykio aplinkybių ir nubraižytos įvykio schemos draudikas turi galimybę spręsti dėl atsakingo už žalą asmens.

Draudiko teigimu, surinkta įrodymų visuma leidžia pagrįstai teigti, jog šiuo atveju nėra pagrindo paneigti „VW JETTA“ vairuotojo paaiškinimų apie įvykį, nes jie patvirtina draudiko nustatytas su eismo įvykio mechanizmu susijusias aplinkybes. Taip pat draudikas konstatavo, kad dėl eismo įvykio kaltas yra būtent pareiškėjas, nes nesilaikė KET 4, 101 ir 128 punktų² reikalavimų.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir juos pagrindžiančius dokumentus, darytina išvada, kad ginčas tarp pareiškėjo ir draudiko kilo dėl draudiko sprendimo pareiškėją pripažinti kaltu dėl 2018 m. gegužės 30 d. eismo įvykio ir atsisakyti įvykį pripažinti draudžiamuoju.

Ginčo kontekste pažymėtina, kad eismo įvykio deklaracija pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 4 dalį laikoma eismo įvykyje dalyvavusių transporto priemonių valdytojų eismo įvykio vietoje užpildyta ir pasirašyta forma, kurioje fiksuojamas eismo įvykio faktas, aprašomos aplinkybės ir braižoma schema. Analogiška eismo įvykio deklaracijos sąvoka įtvirtinta ir KET 3.3 papunktyje.

Pagal TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalį, turtui padarytos žalos dydį nustato draudikas, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turėto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Nustatant eismo įvykio aplinkybes ir kaltininko atsakomybę, turi būti vadovaujama eismo įvykio dalyvių pasirašyta eismo įvykio deklaracija ar kitu eismo įvykio dalyvių pasirašytu dokumentu, kuriame nurodytos įvykio aplinkybės, arba kompetentingų institucijų išduotais dokumentais, kuriuose nurodytos eismo įvykio aplinkybės. TPVCAPDĮ 12 straipsnio, reglamentuojančio eismo įvykio dalyvių ir nukentėjusių trečiųjų asmenų pareigas, 1 dalies 3 punkte įtvirtinta, kad tais atvejais, kai eismo įvykio dalyviai sutaria dėl eismo įvykio aplinkybių ir, vadovaudamiesi KET nuostatomis, nekviečia policijos į eismo įvykio vietą, jie privalo eismo įvykio deklaracijoje nubraižyti eismo įvykio schemą, aprašyti įvykio aplinkybes ir duoti visiems eismo dalyviams pasirašyti. Panašus teisinis reguliavimas įtvirtintas ir KET 220 punkte, kuriame įtvirtintos eismo įvykio dalyvių pareigos ir, be kita ko, nustatyta, kad jeigu dėl eismo įvykio aplinkybių nesutariama, su eismo įvykiu susiję eismo dalyviai kviečia policiją į eismo įvykio vietą. Atsižvelgiant į teisės aktų nuostatas, darytina išvada, kad šiuo konkrečiu atveju abu 2018 m. gegužės 30 d. eismo įvykio dalyviai, priimdami sprendimą pildyti eismo įvykio deklaraciją, patvirtino, jog sutaria dėl įvykio aplinkybių ir savo parašais patvirtino, kad eismo įvykio deklaracijoje pateikti duomenys yra teisingi.

Kaip minėta, pareiškėjas teigia per klaidą pasirašęs eismo įvykio deklaracijos 14 laukelyje ir taip patvirtinęs savo atsakomybę dėl eismo įvykio, nors, pareiškėjo nuomone, eismo įvykį sukėlė ne jis, o automobilio „VW JETTA“ vairuotojas. Draudikas su pareiškėjo pozicija nesutiko ir nurodė, kad, įvertinęs automobilių apgadinimų pobūdį, eismo įvykio deklaracijos duomenis bei eismo įvykio dalyvių pateiktus paaiškinimus, nustatė, kad pareiškėjo teiginiai neatitinka eismo įvykio mechanizmo. Draudiko pateikti duomenys – pareiškėjo 2018 m. gegužės 31 d. prašymas

² KET 4 punkte nustatyta, kad eismo dalyvių elgesys grindžiamas savitarpio pagarba ir atsargumu; 101 punkte nustatyta, kad prieš pradėdamas važiuoti, prieš persirikiuodamas ir kitaip keisdamas važiavimo kryptį, vairuotojas privalo įsitikinti, kad tai daryti saugu, ir duoti kelią (nekliudyti) kitiems eismo dalyviams; 128 punkte įtvirtinta, kad jeigu atsirado kliūtis ar iškilo grėsmė eismo saugumui, vairuotojas (jeigu jis gali tai pastebėti) privalo sulėtinti greitį, net visiškai sustabdyti transporto priemonę arba apvažiuoti kliūtį nesukeldamas pavojaus kitiems eismo dalyviams.

išmokėti draudimo išmoką, pareiškėjo 2018 m. birželio 15 d. paaiškinimai apie įvykį ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ ir 2018 m. birželio 18 d. „VW JETTA“ vairuotojo pranešimas apie įvykį – patvirtina, kad eismo įvykio dalyvių paaiškinimai dėl eismo įvykio aplinkybių iš esmės skiriasi, todėl objektyviausiu įrodymu, galinčiu pagrįsti eismo įvykio dalyvių paaiškinimus, laikytina 2018 m. balandžio 30 d. eismo įvykio deklaracija, patvirtinta abiejų eismo įvykio dalyvių parašais.

Eismo įvykio deklaracijos svarbą yra akcentavęs ir kasacinis teismas: teisinis reguliavimas suponuoja, kad transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo draudikui sprendžiant klausimą dėl draudimo išmokos mokėjimo ir siekiant nustatyti eismo įvykio aplinkybes bei atsakingą už eismo įvykio metu padarytą žalą vairuotoją (jo, kaip kaltininko, atsakomybę) eismo įvykio deklaracija ar ją atitinkantis dokumentas, kai eismo įvykio dalyviai nepranešė apie eismo įvykį policijai, yra pagrindinis ir pirminis dokumentas, kuriuo turi vadovautis draudikas. Kasacinio teismo vertinimu, toks teisinis reguliavimas ne tik sudaro sąlygas su eismo įvykiu susijusiems eismo dalyviams nustatytais atvejais nekviesti policijos į eismo įvykio vietą, bet ir užtikrina nukentėjusio asmens interesų apsaugą, įgalindamas draudiką efektyviai ir be uždelsimo spręsti draudimo išmokos mokėjimo klausimą, kartu užkertant kelią draudikui reikalauti perteklinių dokumentų ar informacijos ir taip nepagrįstai užvilkti su draudimo išmokos išmokėjimu susijusias procedūras (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. birželio 22 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-251-1075/2018*).

Kartu pažymėtina, kad kasacinis teismas, be kita ko, išaiškino, jog toks teisinis reguliavimas neatleidžia draudiko nuo pareigos rūpestingai ir atsakingai tirti įvykio aplinkybes, todėl, kilus abejonių dėl eismo įvykio aplinkybių, draudikas privalo jas iširti, siekdamas nustatyti draudžiamą įvykio faktą, pasekmes ir draudimo išmokos dydį, t. y. eismo įvykio deklaracija, nors ir yra pagrindinis, tačiau ne vienintelis dokumentas, kuriuo remdamasis draudikas gali spręsti apie įvykio aplinkybes. Vadovaujantis kasacinio teismo išaiškinimais, tarp draudiko ir draudimo išmoką turinčio teisę gauti asmens kilus ginčui dėl žalą padariusio asmens ir jo kaltės laipsnio, šios aplinkybės įrodinėjamos remiantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekse nustatytais įrodinėjimo taisyklėmis ir leistiniais įrodymais, be kita ko, remiantis įrodymų pakankamumo taisykle, kuri reiškia, kad įrodymai neprieštarauja vieni kitiems ir jų visuma leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų aplinkybių buvimą. Taip pat svarbu įvertinti, ar tarp įrodymų nėra prieštaravimų ir kt.

Kaip minėta, įvertinus ginčo šalių pateiktus duomenis, nustatyta, kad jie negali būti vertinami vienareikšmiškai. Pareiškėjas savo kreipimosi motyvą, kad nėra kaltas dėl eismo įvykio, grindė iš esmės subjektyviais paaiškinimais apie eismo įvykio aplinkybes, o pateikti kito eismo įvykio dalyvio paaiškinimai yra iš esmės prieštaraujantys pateiktiems pareiškėjo. Pareiškėjo teigimu, automobilio „VW JETTA“ vairuotojas, važiuodamas iš paskos, nesilaikė saugaus atstumo ir, pareiškėjui pristabdžius, atsitrenkė į galinę jo automobilio dalį. Automobilio „VW JETTA“ vairuotojas savo ruožtu teigia važiuojęs antra eismo juosta, kai pirmąją važiuojęs pareiškėjas, norėdamas aplenkti pirmoje eismo juostoje stovėjusį krovinį automobilį, staigia persirikiavo į antrą juostą ir „užkišo“ savąjį automobilį. Kaip nurodė draudikas savo atsiliepime, esant prieštaravimams tarp pareiškėjo ir kito eismo įvykio dalyvio pateiktų paaiškinimų, buvo vertinami eismo įvykio deklaracijoje nurodyti duomenys ir kiekvieno iš eismo įvykio dalyvių nurodytų aplinkybių galima įtaka atsiradusiems automobilių apgadinimams. Draudiko darbuotojams atlikus turimų duomenų analizę, nustatyta, kad dėl eismo įvykio kaltas yra pareiškėjas, nes, draudiko teigimu, nesilaikė KET 4, 101 ir 128 punktų reikalavimų.

Lietuvos bankas, įvertinęs eismo įvykio deklaracijoje nurodytus automobilių apgadinimus ir draudiko pateiktus paaiškinimus, susijusius su eismo įvykio mechanizmu, taip pat automobilių apgadinimų nuotraukas, sutinka su draudiko išvada, kad automobiliai kontaktavo kampinėmis dalimis (pareiškėjo automobilio kairės pusės galinė dalis ir automobilio „VW JETTA“ dešinės pusės priekinė dalis), o tai leidžia pagrįstai manyti, kad automobiliai eismo įvykio metu važiuojo ne vienoje eismo juostoje ir eismo įvykis įvyko ne pareiškėjo nurodytomis aplinkybėmis.

Atsižvelgiant į kasacinio teismo išaiškinimus, pareiškėjas, teigdamas, kad nėra kaltas dėl eismo įvykio, be kita ko, turėjo pagrįsti savo kreipimosi motyvus, tačiau jokių objektyvių pareiškėjo kaltę paneigiančių duomenų, išskyrus paties pareiškėjo paaiškinimus, nėra pateikta, o pareiškėjo paaiškinimai prieštarauja kitiems bylos duomenims, todėl, kaip minėta, Lietuvos banko vertinimu, draudikas pagrįstai vadovavosi eismo įvykio deklaracija kaip objektyviausiu eismo įvykio aplinkybes patvirtinančiu įrodymu.

Pažymėtina ir tai, kad iš pateiktos eismo įvykio deklaracijos 14 laukelio, kurį pildo atsakingas už eismo įvykio metu padarytą žalą vairuotojas, duomenų matyti, kad pareiškėjas savo parašu patvirtino prisiimantis kaltę dėl eismo įvykio kilimo. Pažymėtina, kad KET 5 punkte įtvirtinta, kad eismo dalyviai privalo išmanyti Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymą, mokėti KET ir jį laikytis. Lietuvos banko vertinimu, asmuo, išmanantis KET, gali suvokti savo veiksmų priešingumą KET nuostatomis, todėl tuo pagrindu gali pats priimti objektyvų sprendimą pripažinti savo kaltę dėl eismo įvykio sukėlimo arba jos nepripažinti ir tai patvirtinti arba nepatvirtinti eismo įvykio deklaracijoje.

Lietuvos banko nuomone, toks atsakomybės pripažinimas yra itin reikšmingas tada, kai po eismo įvykio tam tikras jo aplinkybes sunku objektyviai nustatyti, o pats atsakomybės pripažinimo eismo įvykio deklaracijoje faktas paprastai implikuoja, kad labiausiai tikėtina, jog būtent ją pripažinusio asmens elgesys neatitiko tokio eismo dalyvio elgesio modelio, koks tomis aplinkybėmis buvo privalomas. Todėl, įvertinus eismo įvykio deklaraciją ir kitus duomenis, paneigiančius pareiškėjo kreipimosi motyvus, konstatuotina, kad nėra jokių objektyvių duomenų, kuriais remdamasis draudikas galėjo priimti sprendimą kaltu dėl eismo įvykio laikyti „VW JETTA“ vairuotoją ir išmokėti pareiškėjui draudimo išmoką. Taigi draudiko sprendimas atsisakyti pripažinti kaltu dėl eismo įvykio ne pareiškėją, o „VW JETTA“ vairuotoją ir išmokėti pareiškėjui draudimo išmoką laikytinas pagrįstu, o pareiškėjo reikalavimas yra atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti M. M. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius